

um borð og virkur, þegar skipið fer á línu- og/eða netaveiðar. Þessi búnaður skal háður viðurkenningu Siglingamálastofnunar ríkisins í hverju einstöku skipi.

3. gr.

Siglingamálastjóra er rétt að stöðva skip, sem fer á línu- og/eða netaveiðar, án þess að öryggisbúnaður samkvæmt framansögðu sé fyrir hendi.

4. gr.

Öryggisbúnaður á hringnótaskipum.

Áður en hringnótaskip hefja veiðar og eftir að nót er komin um borð, skal skipstjóri fara fram á skoðun Siglingamálastofnunar ríkisins til að kanna hvort öryggisbúnaðar sé þörf til að hindra að menn geti runnið fyrir borð úr nótakassa. Telji Siglingamálastofnun ríkisins þörf á öðrum öryggisbúnaði, skal skipið húið honum, og skal hann viðurkenndur af Siglingamálastofnun ríkisins, áður en skipið heldur á veiðar.

5. gr.

Radarspeglar.

Opnir bátar skulu búnir radarspeglum úr málmplötum. Skulu þeir vera að minnsta kosti 25 cm að þvermáli.

6. gr.

Brot gegn reglum þessum varða sektum.

Reglur þessar, sem settar eru samkvæmt lögum nr. 52 12. maí 1970, um eftirlit með skipum staðfestast hér með til að öðlast þegar gildi, birtast til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt falla úr gildi reglur nr. 236/1978.

Samgönguráðuneytið 1. ágúst 1979.

Ragnar Arnalds.

Brynjólfur Ingólfsson.

AUGLÝSING**um friðland að Fjallabaki.**

Samkvæmt heimild í 24. gr. laga nr. 47/1971 um náttúruvernd hefur Náttúruverndarráð fyrir sitt leyti ákveðið að friðlýsa Landmannalaugar ásamt neðangreindu svæði milli Torfajökuls og Tungnaár og er svæðið friðland.

Mörk hins friðlýsta svæðis eru þessi :

Úr Hábarmi í hæsta tind Torfajökuls, í Háskerðing, í Laufafell, í tind í Rauðafossafjöllum, 1205 m á hæð á korti Herforingjaráðsins frá 1969. Þaðan í Hrafnaþjörg (tind 895 m) og áfram eftir háhrygg bjargnanna. Þaðan í Hrafnaþjörg (tind 895 m) og áfram eftir háhrygg bjarganna. Úr norðaustanöxl bjarganna í hábungu Stóra-Melfells. Þaðan liggja mörkin um Einbúa skemmstu leið að Tungnaá nálægt Bjallavaði. Síðan með Tungnaá að Kirkjufellsósi og áfram upp með ósnum að upptökum í Kirkjufellsvatni. Þaðan með afréttarmörkum í Hábarm.

Þessar reglur gilda um friðlandið:

1. Gangandi fólk er heimil för um friðlandið, enda fylgi það merktum stigum í Landmannalaugum og annars staðar þar sem það á við.

För á hestum er aðeins heimil á merktum reiðslóðum og afmörkuðum áningarstöðum. Óheimilt er að beita hestum í Landmannalaugum og annars staðar þar sem Náttúruverndarráð kann að ákveða.

Umferð vélknúinna ökutækja er aðeins leyfð á akvegum og merktum slóðum á friðlandinu. Akstur vélsleða er heimill eftir sérstökum reglum sem Náttúruverndarráð setur.

2. Heimilt er ferðamönnum að tjalda á merktum tjaldsvæðum á friðlandinu, svo og meðfram viðurkenndum gönguleiðum, sbr. 27. gr. náttúruverndarlaga, en eigi annars staðar nema með sérstöku leyfi.
3. Skýlt er öllum að ganga snyrtilega um friðlandið. Hvergi má þar fleygja rusli á víðavangi né grafa það niður, heldur skal flytja það í sorpgeymslur. Óheimilt

er að vinna þar náttúruspjöll, sem skemma gróður, trufla að óþörfu og hrófla við bergmyndunum. Náttúruverndarráð setur reglur um meðferð skotvopna.

Aðgát skal höfð við alla meðferð elds.

4. Skylt er ferðamönnum að hlíta fyrir mælum gæslumanna friðlandsins. Náttúruverndarráð getur sett nánari reglur og leiðbeiningar um einstök atriði.
5. Mannvirkjagerð, efnistaka og annað jarðrask á friðlandinu er háð samþykki Náttúruverndarráðs. Um valdsvið sveitarstjórna hvað snertir mannvirkjagerð og jarðrask fer eftir 17. gr. náttúruverndarlaga og ákvæða skipulagslaga nr. 19/1964 með breytingum, skv. 1. gr. laga nr. 25/1972 og 1. gr. laga nr. 36/1978. Ferðafélagi Íslands skal þó heimilt að hafa þar áfram skála, enda sé staðsetning stærð og gerð mannvirkja háð leyfi ráðsins.
6. Ákvæði 1.—3. liðar reglna þessara haggja ekki rétti bænda til hefðbundinna nytja hins friðlýsta landsvæðis og skerða ekki heldur heimild þeirra til venjulegrar umferðar, dvalar eða athafna í sambandi við nýtingu nefndra landsnytja.

Með friðlýsingu þessari er engin afstaða tekin til þess hverjir séu eigendur lands þess sem hún tekur til eða eigi þar takmörkuð eignarréttindi.

Til ráðuneytis um stjórn friðlandsins skal skipa fimm manna nefnd og tilnefna Landmannahreppur, Holtahreppur, Rangárvallahreppur, Ferðafélag Íslands og Náttúruverndarráð sinn fulltrúa hver. Fulltrúi Náttúruverndarráðs er formaður nefndarinnar.

Til undanþágu frá reglum þessum þarf leyfi Náttúruverndarráðs eða þess sem fer með umboð ráðsins.

Um viðurlög vegna brota á reglum þessum fer eftir ákvæðum náttúruverndarlaga.

Ráðuneytið er samþykkt friðlýsingunni sem tekur gildi við birtingu þessarar auglýsingar í Stjórnartíðindum.

Menntamálaráðuneytið, 13. ágúst 1979.

Ragnar Arnalds.

Runólfur Þórarinsson.

AUGLÝSING

um friðland á ströndinni við Stapa og Hellna.

Samkvæmt heimild í 24. gr. laga nr. 47/1971 um náttúruvernd hefur Náttúruverndarráð fyrir sitt leyti ákveðið að friðlýsa ströndina við Stapa og Hellna í Breiðuvíkureppi, Snæfellsness- og Hnappadalssýslu, og er ströndin friðland.

Til friðlandsins telst eftirfarandi svæði:

Að vestan frá Brúnkolluholti 50 m breitt belti með ströndinni þar til kemur að vegi að Ökrum og Bárðarbúð. Þaðan fylgir beltið veginum, sjávarmegin að Hellnahrauni og síðan suðurmörkum sumarbústaðarlóðar (Hraunhamars) við hraunið og í því. Þá tekur við belti frá ströndinni að línu sem dregin er 100 m norðan hins forna sýsluvegar allt að austurjaðri Hellnahrauns. Eftir það tekur við 50 m breitt belti meðfram ströndinni (sjávarhömrum) að vegi norðan við Eyri og fylgir honum suðvestur að heimreið við Eiríksbúð. Þaðan ræður heimreiðin að Eiríksbúð. Þá tekur við belti 15 m breitt frá ströndinni (sjávarhömrum) talið að læk sem fellur undan Klifhrauni, en eftir það 100 m breitt belti með ströndinni (sjávarhömrum) að Grísafossá.